Semestrální práce z UPG

David Konečný

22. prosince 2024

Elektrostatické pole

1 IMPLEMENTOVANÉ ŘEŠENÍ

Projekt vizualizace elektrostatického pole umožňuje zobrazit náboje a potenciál elektrostatického pole v reálném čase. Na základě parametrů definovaných uživatelem se pole aktualizuje a vykresluje. Aplikace využívá strukturu Vector2D pro výpočty s dvourozměrnými vektory a jejich vizualizaci ve scénáři elektrostatického pole.

Řešení je strukturováno do několika tříd:

- Program: Hlavní vstupní bod aplikace, který přijímá volitelný parametr scénáře a předává ho dále do aplikace.
- MainForm: Hlavní okno aplikace (formulář), které spravuje a inicializuje scénáře a zajišťuje přístup ke grafickému panelu.
- DrawingPanel: Grafický panel, který vykresluje náboje a vektory elektrostatického pole na základě výpočtů.
- Vector2D: Struktura pro práci s dvourozměrnými vektory, která je používána při výpočtech a kreslení směrů siločar.
- ProbeChart: Okno zobrazení grafu závislosti intenzity elektrického pole na čase.
- Charge: Třída reprezentující elektrický náboj s informacemi o pozici a velikosti.
- Vector2DJsonConvertor: Třída pro převod načtených hodnot ze souboru (JSON).
- ChargeEditor: Formulářové okno pro zadání hodnot position a magnitude nového náboje.

2 DEKOMPOZICE DO TŘÍD A BALÍČKŮ

Projekt je dekomponován do následujících tříd a balíčků:

- Program: Obsahuje hlavní metodu, která spouští aplikaci a volitelně přijímá argument pro výběr scénáře.
- MainForm: Hlavní GUI formulář, který volá metody k inicializaci a správě scénářů, včetně komunikace s panelem pro kreslení.

- DrawingPane1: Klíčová třída pro grafické vykreslení pole. Obsahuje metody pro vykreslování vektorů, šipek a nábojů na základě dat získaných ze scénáře.
- Vector2D: Struktura, která umožňuje práci s dvourozměrnými vektory.
  Zajišťuje operace jako sčítání, odčítání, násobení, dělení skalárem, výpočet velikosti a normalizaci vektoru.
- Charge: Třída zajišťující reprezentaci bodových nábojů s vlastnostmi position a magnitude.
- ProbeChart: Třída zajišťující vykreslování grafu intenzity elektrického pole v čase.
- Vector2DJsonConvertor: Override metody read() a metody write() třídy JsonConverter, pro správné načtení dat z JSON souboru.
- ChargeEditor: Implementuje třídu, která dědí od třídy Forms a na zavolání zobrazí okno pro zadání hodnot nového náboje.

3 ZAVEDENÁ OMEZENÍ A ZJEDNODUŠENÍ

- Scénáře jsou pevně definované v kódu, a uživatel nemá možnost zadat vlastní scénáře přímo přes GUI.
- Pro vykreslování pole jsou vektory normalizovány, což může vést k přibližné reprezentaci intenzity.
- Simulace nepodporuje komplexnější dynamické interakce, jako je pohyb nábojů nebo reaktivní změny konfigurace.

4 KLÍČOVÉ ALGORITMY

4.1 Výpočet elektrického pole

Algoritmus pro výpočet intenzity elektrického pole je implementován v metodě CalcElectricFieldAt() třídy DrawingPanel. Intenzita v daném bodě je součtem příspěvků všech nábojů podle Coulombova zákona:

- Každý náboj je reprezentován jako bodový zdroj pole s danou pozicí a velikostí.
- Vzdálenost a směr mezi nábojem a bodem výpočtu se určuje pomocí vektorových operací.
- Výsledné vektory intenzity jsou sčítány do celkového výsledku.

4.2 Kreslení intenzity a vektorů

Pro zobrazení intenzity elektrického pole je využita metoda DrawIntensityMap() třídy DrawingPanel. Tato metoda předpočítává intenzitu pole pro jednotlivé body v mřížce a barvami zobrazuje jejich hodnoty. Vektory pole jsou kresleny pomocí šipek reprezentujících směr a velikost.

4.3 Graf intenzity pole v čase

Třída ProbeChart obsahuje metodu UpdateChart(), která průběžně aktualizuje hodnoty na základě intenzity pole v místě druhé sondy. Intenzita je vzorkována každých 50 ms a přidávána do grafu.

4.4 JSON convertor

Ve třídě Vector2DJsonConvertor jsou přepsané metody read() & write(). Data ze vstupního souboru vypadají například.:

Hledá se propertyName "X"nebo "Y", poté se přiřadí hodnoty a vytvoří se instance Vector2D, která představuje pozici náboje.

5 Spuštění

- 1. Projekt lze sestavit pomocí C# prostředí (např. Visual Studio) nebo pomocí souboru build.
- 2. Spuštění aplikace lze provést s volitelným parametrem scénáře z příkazové řádky nebo pomocí souboru run.
- 3. **Příklad spuštění**: ElectricFieldVis.exe 1 pro spuštění scénáře 1. Nebo ElectricFieldVis.exe C:\cesta\k\json\souboru pro načítání dat ze souboru.

6 Ovládání aplikace

• Myš:

Kliknutím a tažením lze přemístit náboje.

- Kliknutí levým tlačítkem do prostoru přidá druhou sondu, jejíž data jsou zobrazena v grafu.
- Rolování kolečkem myši změní velikost vybraného náboje.

• Parametry příkazové řádky:

- Argument -g nastaví velikost mřížky (např. -g10x10).
- Číselný argument určuje scénář (např. 2 spustí scénář 2).

7 Nedostatky a možná rozšíření

7.1 Nedostatky

- Aplikace neřeší kolize nebo pohyb nábojů, což omezuje možnosti simulace.
- Vykreslování vektorů je omezeno na normalizovanou velikost, což může zkreslit intenzitu pole.
- Graf intenzity pole neumožňuje uživatelskou úpravu nebo ukládání dat.

7.2 Možná rozšíření

- Přidání dynamických scénářů, kde se náboje pohybují nebo mění své vlastnosti.
- Umožnění vytváření vlastních scénářů prostřednictvím GUI.
- Zobrazení nenormalizovaných vektorů intenzity, které lépe odrážejí skutečné rozdíly v intenzitě pole.
- Rozšíření grafického rozhraní o možnosti ukládání a exportu dat.